न्द्रध्वजाय वर्षात् समिधनादा । गोनायुग्टधनद्वा दशा-हिकाः यदा एव त्रर्थारवः। चाक्र ए पचफ्र वं वत भीकविदारणं च भगा है। धाइताशमञ्ज्ञानं एततै बन-सादिवर्षसं चापि । सदाः परिषच्यने सारीऽध्यदे च जनवादः। क्वचितियपद्धतनस्वीजानां सप्तमिभवति पचै:। सत्रस्य तोरणस्य च केचिन्ताचात् फर्च प्राञ्चः। खत्यनिविद्वानां भ्रेष्टः यञ्च वियति भतानास्। मार्जोरनजुबयोग्धनेय सङ्ख्य मासेन । गन्वरेषुरं मार सादुरमनैकायं जिरायाविकतिय। ध्वजनेश्रापांशुध-माजाना दिशयापि मासपानाः । नवनैकाएद्यकेकप्रटात-किवसंख्यनासपाकानि । नक्तताच्यात्रिपर्वकाचि सदाः-पाकारक्षेण । पित्रप्राकासः घट षट तयोरद्वे मधी च तिषड्केकाः । यासचतुःकाषाद् सदाःपाकाभिनित् तारा । बप्ताचावध्यद्व' त्रयस्तयः पञ्च चैव मासाः स्यः। अवचादीनां पाको नचलाचां यचासंख्यम् । निगदित-समये न इस्तते चेटु खिश्वतरं दिगुणे प्रपच्यते तत् । यदि न कनकरत्नगोपदानैक्पममितं विधिवदृद्धिजैव यान्या । द्यायब्द्रे उन्तर्य। यब्द्रे च पहस्रचितमल्या-कभेदो हथ्यः। कर्मीण वज्। १०परिपको चर ७ १०॥ ६ ११परियतव्दी च ति॰ पाकस्तन्यव्हेटग्राम । १२वली ११पमयो च पाकयत्तम् द्याम् । पाकस चालस प्रयस्य वा भावः प्रथ्याः इमनिष् । पादिनम् तङ्गावे प्र• | पाकस्यादूरदेशादिः पचा • फक | पाकायन पाकस्या दूरदेशादौ लि । गब्दमाचा । पाकल्या प्रगाने फनपाने कणः। (पानी यामचा) इच भेरे याकाज न॰ पाकाज्जायते जन-छ । श्वाचलवधे । श्पाक-जातमात्रे ति । ''ब दुच्या शीत्वाकजः" भाषा । ३परि-गामम्बरोगे। पाकता खवा वाकः विषक्षप्रतः खार्वे ता । विषक्षप्रत्रे पाल द्वी स्ती पात युक्ता दूवी था त । परिपक दूवी वाम् कर १ । १६ । १६ मा ।

पाक दिष् प्र पाकाय देवाय दे हि दिष्-किष् अतः। याकशासने इन्द्रं हेमच॰ । याकारिपध्टतबीऽव्यव्र ।

याकपात न॰ पाकनाधनं पातम् शाक । पचनचाधने पाले स्थाल्यादी । तङ्कदाः पाक्यक्दे ढश्याः । पाकमा-सनपाकमार्काद्गोऽस्त ।

पाक्तपुटी की पाक्रमाधनं प्रटी शां तः । (पायान) कुन्धा-माकार्यवाचायाम् देमच॰

पाक्षपत न पानयुक्तं कडमस शा त । (पानीयाभवा) प्रविषानी शब्द च ।

पाकसत्य प्रशाकः पकः नत्यः। । पक्षमत्ये व्यञ्जनभेदे यब्द्ष । १ कीटमेट्रे सुन्ततः कीटबब्दे १ पूर पृष्ठे दयाम् । बाखद्रे १मत्खानेदे छत्रतः निराचकारहे 8.48 हे ड ब्रास ।

पाक्यन पु पाक्षाध्यो यनः शान्तन। चक्षाकेन कर्त्व यज्ञभेदे स च यज्ञः हत्रोत्सर्गादिक्रोमः । "पाकयज्ञे त भाइसम्" ति त उन्नी सत्नानिः साइसः। पातः चलः बाबक्रमान्यात् प्रयक्तो वा यतः। १ वल्यवत्री रमगख्यके च यथाइ 'तयः पात्रयत्ताः" बाय गर । १११। छते नारायणः।

''पाकयत्त्रास्त्रयस्त्रिविधा द्रत्यर्थः। कुतः स्वताः प्रस्ताः अञ्चाषि इताः" रत्ये नैनिषान बड्डवचननिर्देशात् । वदि हि तिविधतां न खात् एकवचनेन निर्देशं नुर्खात्। तसात् विविधविमिति। याकयत्ताः चलयत्ताः प्रश्न-बचा वा । इटचीमयम पाक्यन्दः । योऽकात् पाक-तरः इत्वलाल्यले पाक्यव्दः। तंपाकेन ननसाऽपय्यम् इति यो ना पाकेन ननसा इति च प्रमंशायास् । तेन चान्त्र हो मेर्चिय पानवज्ञतन्त्रं विद् भवति । हि पात्रमद्रः पत्तौ वर्तत धान्यश्रीमेषु तन्त्रं न खात्। इथते च तकाच तत्र वर्तत । प्रशस्तवचा इ-त्युक्तम्। वयं प्रथलतम् उच्यते यसाहेतेष् संस्कारा एचाने । तैव ब्राह्मण्यमवाष्यते । को प्रनक्ते संस्काराः । मभौधानाद्यः । तसात् सर्वेषां पाकयन्त्रत्विति यदुक्त तत् सस्यक् । कथं लिविधलमिखत चाइ ''छता खग्नी च्यमाना धनग्नी प्रज्ञता ब्रह्मीख (ब्राह्मसभोजने) ह्यताः" ३स्र∙।

पाक्य जिक् प॰ पाकय जस त्वातिपादक पन्यस व्याख्यानी यन्यः पाकयत्ते भवी वा उज्। श्पाकयत्त्रयन्यव्याख्याने 31/8/8/18 यन्वे श्पाकयत्तमने च। पाक्य चिय ति॰ पाकयत्तमकति व। पाकवतार्हे गत । त्रा पाकर्ञ्जन न॰ पाकं पञ्चमान रञ्जवित रन्ज-णिष्-स्य । तंजपत्रे यद्च॰।

पाकल न पाकं चाति चा-व । श्वाधीवधी (बाड़) धमरः २वच्ची १वायी पप विदः। श्वकीट्यां स्त्री गौरा॰ कीष्। शब्दमाण्यकुञ्चर त्वरे ६ वोधनद्रव्ये च ए मेदि। पाक्त लि स्ती पा-पाने बम्बदान्भावे-किए तां पाकं कलयि